

HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY I ROLNICZY.

DNIA 10 CZERWCA.

№ 44

ROKU 1848.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I-go

CESARZA WSZECH ROSSJI, KRÓLA POLSKIEGO

§ § §

Rada Administracyjna Królestwa.

Gdy nadany miastu Chmielnik, przywilejami Zygmunta Augusta z roku 1551 i Stefana Batorego z roku 1580, targ w dni Czwartkowe z użycia wyszedł,—skutkiem czego ludność tamtejsza utrudniona ma nabywanie artykułów żywności; na przedstawienie zatem Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Rada Administracyjna Królestwa postanowiła i stanowi:

Art. 1. W mieście Chmielniku, w Gubernji Radomskiej położonym, ma być przywróconym jeden targ w tygodniu, w każdy czwartek odbywać się mający.

Art. 2. Takowy ulegać będzie bez wyjątku dotychczas istniejącym lub na przyszłość wydać się mogącym przepisom Administracyjnym, Policijnym i Skarbowym.

Art. 3. Wprowadzenie w wykonanie niniejszego Postanowienia i ogłoszenie onego Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych poleca.

Działo się w Warszawie, dnia 18/14 maja 1848 roku
Namiestnik, Generał-Feldmarszałek (podpisano) *Książę Warszawski*
Dyrektor Główny, Prezylujący w Komisji Rządowej
Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Senator Rada Tajny
(podpisano) *A. Storożenko*.

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radaea Stanu,
(podpisano) *T. Le Brun*.

PRZEPISY.

dotyczące przewozu towarów i przejazdu passażerów drogą żelazną
Warszawsko-Wiedeńską.

Rada Administracyjna Królestwa przez decyzją oznajmioną wypisem z protokołu posiedzenia z dnia 27 lutego (10 marca r. b. Nr. 20,234 zatwierdziła ułożoną przez Komisją Rządową Przychodów i Skarbu instrukcję postępowania celnego przy przewozie towarów i rzeczy drogą żelazną Warszawsko Wiedeńską i zezwoliło na wprowadzenie onej w wykonanie. Rząd Gubernjalny Warszawski w dopełnieniu reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 22 marca (3 kwietnia) r. b. Nr. 30,257 wypis z pomienionej Instrukcji mianowicie przepisy dotyczące przewozu towarów drogą żelazną Warszawsko-Wiedeńską, tudzież przejeżdżających tą drogą passażerów i ich rzeczy podaje do publicznej wiadomości.

II. O obowiązkach Komory pod względem Policyjno-paszportowym

1. Przy Komorze Celnj ustanowionym będzie osobny urząd policyjny do wykonywania służby Policyjno-Paszportowej, to jest do

rewizji i sprawdzania paszportów i innych dowodów miejsce paszportu zastępujących. Komora winna temu urzędowi razem z miejscową służbą straży granicznej wszelką nieść pomoc i przestrzegać, iżby nikt bez dopełnienia formalności paszportowych przez granicę przeciskać się niemógł. W szczególności Komora żadnemu z passażerów do kraju przybywających, rzeczy lub towarów do niego należących nie wyda, który nie przedstawi dowodu, że formalności paszportowe względem niego dopełnione zostały.

2. Wszystkie odbierane rozporządzenia i rozkazy odnoszące się do paszportów, Komora przez swój dziennik przeprowadzać i natychmiast one urzędowi policijnemu do wykonania odsyłać powinna.

3. Akta czynności paszportowych Komora w swoim Archiwum zachowywać będzie.

IV. O czynnościach Komory które się jej samej dotyczą.

A. O rewizji rzeczy podróźnych.

22. Skoro sygnały o nadejście mającym pociągu koleją żelazną wyszzone zostaną, Naczelnik Komory z rewizorem rozstawi część straży po za obrębem stacji i w jej obrębie; dla obserwowania ażeby nie z przechodzących wagonów potajemnie zdjetem nie było. Nadto dopilnuje, aby wychody z obrębu stacji stosownie do § 9 były zabezpieczone.

Następnie wysiadającym podróźnym Naczelnik Komory udanie się do izby ekspedycji paszportowej dla sprawdzenia i poświadczenia paszportów wskaże.

23. Po dopełnieniu formalności paszportowych, Naczelnik Komory zaprosi podróźnych posiadających kontramarki na rzeczy passażerskie, ażeby udali się do izby rewizyjnej, tymczasem zaś stróż z rewizorem przy wychodzie z izby paszportowej dopełni rewizją pakietów, które passażerowie mogą mieć w rękach z wszelką ścisłością, lecz zarazem z wszelką przywoitością i należąą względnością.

24. Jeżeliby się okazało, że który z podróźnych ma wyraźnie około siebie pakunek pod odzieżą, strażnik z wszelką grzeźnością obowiązany jest zażądać od niego, ażeby sam takowy wyjął i okazał, co gdyby uczynić się wzbraniał i winien go do izby rewizyjnej odprowadzić dla dopełnienia rewizji.

25. Gdy rzeczy podróźnych pod nadzorem Inspektora i części straży do izby rewizyjnej zniesione zostaną, tam zaraz rewizja onych w obecności właścicieli, pod okiem Inspektora lub rewizora, rozpocząć się powinna, w miarę zgłaszania się podróźnych z kontramarkami na przywiezione przez nich paki wydanemi.

26. Przed przystąpieniem atoli do rewizji, podróźny winien być wprzód wezwany o podanie deklaracji tych przedmiotów, które oczeniu ulegają, pod zagrożeniem processu fiskalnego.

27. W razie wykrycia podczas tej rewizji lub przy podróźnych przedmiotu takiego, który podlega oczeniu, a przez właściciela do oczenia zadeklarowany nie został, przedmiot taki winien być pod postępowanie processowe podciągnięty.

Jeżeliby jednak osoba zwłaszcza zagraniczna, oświadczyła że nie jest w możności dokładnego podania przedmiotów do oclenia należących przed rewizją, wszelako gotowa jest opłacić cło od tego, co

przy rewizji znalezionem będzie, od odpowiedzialności powyższej wolną być powinna.

28. Jeżeliby po odrewidowaniu którejkolwiek paczki żaden nie zgłosił się podróżny ani wiadomym nie był, paczka takowa winna być przez Komorę w depozycie zachowana bez naruszenia, aż do dni dziesięciu, a jeżeliby się do tego czasu właściciel nie zgłosił, należy jej rewizją protokolarnie dopełnić w obec ekspedytora stacji kolei żelaznej, i o przedmiotach w niej znalezionych donieść Komisji Rządowej dla otrzymania dalszej decyzji.

29. Pakunki, kufry, walizy przy powozach passażerskich znajdujące się i część tychże powozów stanowiące, niepotrzebują być znoszone do izby rewizyjnej, lecz na miejscu przy powozach winny być zrewidowane.

30. Paczki z rzeczami podróżnymi odrewidowane, i żadnej kwestji nie następującej, winny być właścicielom za kontramarkami zwrócone, jeżeli ciż właściciele dalej kolejną żelazną w kraj nie udają się, jeżeliby zaś objawili życzenie odbywania tą drogą podróży dalszej, dla niepoddawania tychże pak powtórnej rewizji, winny być wprost z izby rewizyjnej służbie kolei żelaznej ze specyfikacją o której w §. 15 mowa, oddawane.

B. O rzeczach które podróżni bez opłaty cła przewozić mogą i o ich zachowaniu.

31. Rzeczy do podróży należące będą przepuszczane bez cła, na zasadzie §. 163. Instrukcji postępowania celnego z dnia 16 listopada 1842 r.

32. Nadto cudzoziemcom do kraju wjeżdżającym, nie wzbrania się mieć do własnego użytku w podróży, albo otwarty ołówek tabaki, albo rozpoczętą paczkę tytoniu mniej jak funt jeden ważącą albo wreszcie stu sztuk cygar; gdyby zaś razem dwa lub trzy z tych artykułów taki podróżny miał przy sobie, zachowanie onych może mu być także dozwolone, jeżeli wszystko razem funta wagi nie przenosi; to jednak nie służy dla każdej w szczególności osoby jednej rodziny razem podróżującej, lecz łącznie dla wszystkich ją składających osób.

Wszyscy zagraniczni mieszkańcy na pograniczu zamieszkali za kartami letygiacyjnymi lub ośmiodniowymi biletami do kraju przybywający, wszyscy starozakonni, niemniej wszyscy czasowo bawiący za granicą i ztamtąd wracający krajowcy, od dogodności powyższej są wyłączeni.

33. Niewolno passażerom mieć przy sobie w wagonach żadnych pak, pakietów, zwojów, pudeł, wyjąwszy rzeczy używanych do koniecznej potrzeby w drodze służących, i od opłaty celnej wolnych.

Wszystkie inne do podróży należące przedmioty, choćby używane, tembardziej zaś ocleniu ulegające, oddane być winny do właściwych wagonów i objęte spisami ładunkowemi.

C. O rzeczach przez podróżnych prowadzonych, które ulegają opłacie celnej.

34. Jeżeli podróżny stosownie do § 26 zadeklaruje do opłaty jakowe przedmioty, lub też oświadczy gotowość opłacania cła od tego co przy rewizji okaże się ocleniu podległym, Komora obowiązana jest pobrać opłatę celną i kwit znurowy podróżnemu wydać.

Gdyby zaś znalazły się takie przedmioty, których wprowadzenie do kraju jest zabronione, właściciele pozostawić je powinni na Komorze do swojego powrotu, lub upoważnić Komorę do zwrócenia ich za granicę.

Przedmioty Cenzurze ulegające, do przejścia téż Cenzury przez pośrednictwo Komory Składowej w Warszawie odesłane być powinny.

35. Ekspedycja Celna przedmiotów przez podróżnych prowadzonych, opłacie celnej uległych, powinna się odbywać z wszelkim pośpiechem, tak ażeby właściciele przed odejściem pociągów w dalszą drogę z kwitami celnymi odbierać mogli; gdyby zaś dla znaczniejszej ilości towarów przy podróżnych znajdujących się skutecznie się to nie udało, towary te po ocleniu, pierwszym później odchodzącym pociągiem wyekspedjowane być winny do miejsca przez właściciela

wskazanego, tym samym porządkiem jaki dla towarów na bandel prowadzonych niżej będzie opisany.

Nadmienia się przy tém, że jeżeliby dla braku dowodów celnych towary lub inne przedmioty na stacji granicznej musiały być zatrzymane, urzędnicy Komory Celnój na miarę wezwania Ekspedytora drogi żelaznej ustnie lub piśmiennie do nich zaniezione, powody zatrzymania natychmiast szczegółowo objaśnić powinni, ażeby na zasadzie udzielonego objaśnienia, stosowny raport dyrektorowi eksploatacji drogi żelaznej przez tegoż ekspedytora mógł być złożonym.

36. O ile to przepisom drogi żelaznej sprzeciwiać się nie będzie, osobom nie handlującym dozwala się sprowadzać drogą żelazną przy bagażach passażerskich, na własną potrzebę, bez obowiązku składania listów frachtowych lub faktur, towary do wysokości następującej, jako to:

- a) tokiowych i krótkich funtów dwadzieścia,
- b) kolonialnych i korzennych funtów sto,
- c) z fluidów zaś:

Wina ankier lub dwanaście butelek i tyleż araku.

Na towary powyższe oznaczenie ilością swą przechodzące, listy frachtowe lub faktury składane być winny.

w Warszawie dnia 21 kwietnia 1848 roku.

Gubernator Cywilny Rzeszywisty Rada Stanu. *Laszczyński.*
Naczelnik Kancellarii, *Strożycki.*

O PŁODOZMIANIE CIĄGLYM.

NIEPRZERWANYM. (ASOLEMENT CONTINU)

Z PODWÓJNEMI I POTRÓJNEMI ZBIORAMI, ZASTĘPUJĄCYM PŁODOZMIANĄ Z UGOREM.

(Dokończenie)

Nie byłoby zawodną rachubą, poświęcić na to dwa wyborowe kawałki i nieco więcej nakładu, przydać jaki nawóz w posypce a chociaż wiadomo nam, jak mała liczba gospodarzy o których tu mowa, jest w stanie czynić wydatki na takie rodzaje nawozu, lecz w tej chwili, idzie tu o założenie fundamentu wszelkich dalszych ulepszeń, później już nie będziemy zniewalać ich do nakładów, których nie są w stanie ponieść.

Folwark zupełnie zaniedbany, o którym teraz mówimy, nie posiada w miesiącu marcu jak 12 fur gnoju, w miejsce 25 do 30 wozów, które były do rozrzadzenia w folwarku lepiej zagospodarowanym, wyżej wzmiankowanym. Należy wybrać w polu ugorowem, najlepsze dwa hektary. Na takowe wywieźć cały nawóz jaki jest gotowy, i jaki w ciągu roku da się otrzymać, a właśnie te dwa hektary będą musiały być obsiane koniczyną w oziminę przy nadchodzących zasiewach.

Lecz i w tém jeszcze trzeba podług pewnych zasad postąpić.

W całym ugorowem polu, zwłaszcza na tych dwóch wyborowych hektarach znajduje się zapewne kawałek najlepszy ze wszystkich, zachowamy go więc sobie, dla zasadzenia na nim w miesiącu czerwcu, lub lipcu, kapusty (choux cavalier) i znajdziemy może jeszcze z pół hektara lub więcej które będą mogły wydać, bez nawozu jaką taką paszę. Na tym kawałku, trzeba zasieć wykę i inne rośliny pastewne (jarosse, bisaille.) (*)

Potem a zawsze jeszcze na te wyborowe dwa hektary, należy obrócić wszelki nawóz gotowy lub w miarę jak przybędzie, a to podwczesne rośliny pastewne, zasiewane bądź jedne po drugich, bądź też po wyce i innych dopiero wzmiankowanych roślinach.

Cztery hektary ugoru, z których w tym roku korzystać niepodobna, dla braku nawozu, trzeba będzie, jak się samo przez się rozumie, należyćcie uprawiać, to jest: orać, walcować, bronować i to

(*) Mieszanina nasion wyki i grochu.

najmniej trzy razy w ciągu roku. Po ukończonych żniwach będzie można rozważyć czy w części roli, która była pod oziminą, nie zajęć przez koniczyne lub marchew, nie znajdzie się jeszcze kawałek, na którym bez nawozu, dałby się otrzymać zbiór rzepy ugorowej; w przeciwnym razie lepiej do następnego roku odłożyć uprawę tego rodzaju. Tak doczekamy zasiewów jesiennych, z tej zaś pory, radzimy korzystać w zasiewach koniczyzny (przynajmniej we Francji południowej); wytłumaczymy gdzieindziej jakie są korzyści, z zasiewania tej paszy z oziminą i to jednocześnie z nią w początku października.

Nie mamy zdaje się potrzeby powtarzać że w następnej znowu wiosnie należy na nowo rozpocząć tę samą kolęj robót, ani też opisywać szczegółowe postępowanie.

Wszystko da się tą jedyną objąć zasadą: *żeby cały narob użyty został pod wczesne rośliny pastewne*, przy czem zwracamy uwagę, że gospodarz posiadający tylko 20 fur gnoju, lepiej zrobi, używszy go na jednym hektarze pól swoich, dla otrzymania z niego dwóch lub trzech zbiorów paszy po sobie, niż rozdzielając go na dwa hektary, dla zebrania z nich po jednym tylko zbiorze paszy z każdego. Kto ściśle według podanych przez nas rad postępować będzie, i ze starannością wszelkie roboty około roli wykona, zdziwi się mimo naszych obietnic, ilości otrzymanej paszy, liczbie bydła, które będzie mógł utrzymać na stajni, chociaż w gruntach średniej tylko dobroci, zdziwi się *masie nawozu* którą tym sposobem otrzyma, i *prędzemu oczyszczeniu, i spulchnieniu i użyczeniu gruntów*; żadnej nie ma trudności w całym tym systemacie; ugor zniszczy i zastąpiony podwójnemi i potrójnemi zbiorami paszy, *rola w całości i bez żadnej przerwy obsiana, połowa roli pod zbożem*, a mimo to *cały prawie obszar pól paszą*, powtórny zbiór paszy, powtarzane zbiory pasz wczesnych: więcej niż sztuka grubego bydła dająca się utrzymać z dwóch hektarów gruntu chociaż w średniej glebie, *łatwy i bardzo małym kosztem zaprowadzony płodozmian* w miejsce każdego innego, używanego w ołolicach zle uprawnych, przyczem znaczne pomnożenie wyplodu i zysków.

Pozwolemy sobie nadać systemowi takiej uprawy miano *Płodozmianu Dezeimerisa*, ponieważ nigdy jeszcze, i w żadnym kraju nie takiego nie było praktykowanym i gdy należy się: ażeby, jeżeli system ten uznany będzie za dobry, powszechność poznawszy go i korzystając z niego, wiedziała komu winien być przypisany.

WIADOMOŚCI NA DRODZE POSTĘPU NAUK PRZYRODNICZYCH.

P. Mass prof. fizyki w Namour ogłosił swe badania nad rozpalaniem i świeceniem cienkich drutów wewnątrz różnych cieczy, rozkładanych działaniem stosu galwanicznego. Do swych prac używał stosu Grove (o 70 parach), w jego obwód wstawiał rurki napełnione rozmaitemi bardzo czystymi płynami jakot: kwasem siarczanym solnym, saletrowym, i t. p. Rurki połączone między sobą były za pomocą drutów platynowych. Wkrótce po zamknięciu stosu, octan ołowiu znajdujący się w jednej z rurek zaczął się gotować i mocno burzyć w miejscu, gdzie wchodził dodatni biegun stosu. Po usunięciu rurki z octanem ołowiu, i zamknięciu na nowo stosu, dał się słyszeć mocny szum (podobny do tego, jaki sprawia zanurzone w wodzie rozpalone żelazo) w innej rurce napełnionej kwasem saletrowym, przyczem wywiązywał się obficie wodoród i azot, jednakże bez zapachu amoniakalnego. W czasie trwania tego szmeru, koniec drutu platynowego, prawie na 5 linii zanurzonego w cieczy, przybrał świetny biały kolor, dalsze zaś części drutu piękny błękitny kolor.

W tym doświadczeniu zamiast platynowego, używają druty srebrny lub miedziany, jednakowe z pierwszym średnicy; przekonał się Mass, że kolor jaki nabywają konce drutów z tych metali zanurzające się w płynie był błękitnawy. Drut żelazny okazywał w podobnych okolicznościach kolor żółty.

W kwasie solnym rozgrzewanie drutu najjawniej się okazywało; drucik żelazny idący od stosu galwanicznego, posuwany powoli po brzegu rurki aż do zetknięcia się z powierzchnią płynu, za pierwszym dotknięciem tak mocno się rozgrzał, iż wtopił się w szkło, i należało go siłą oderwać od ściany rurki. Druty złote, platynowe, srebrne, miedziane i t. p. w różnych cieczach przybierają bardzo odmienne kolory; liczne doświadczenia p. Mass wskazały, że te metale w rozmaitych cieczach przez rozgrzanie mogą przybierać prawie wszystkie kolory tęcze. W ogóle powiedzieć można, że czerwony kolor panującym jest na biegunie dodatnim. Szczególną jest rzeczą że kolor oranżowy nie był obserwowanym w żadnym doświadczeniu; czyżby to miało być nowym dowodem, że ten kolor nie należy do pojedynczych, jak to Brewster twierdzi? Kolor biały widzianym był tylko przy bardzo silnym strumieniu galwanicznym i przy słabo skoncentrowanych płynach, przeciwnie zielonawy często był obserwowany.

Pięknie następuje zjawisko nurzając węgiel, w kształcie cienkich na $\frac{1}{2}$ linii otówków, w ciasto trochę płynne z krędy i chlorku sodu złożone. Z odjemnego bieguna sypią się iskry na wszystkie strony z wielką siłą i do bardzo znacznej odległości, a na biegunie dodatnim węgiel wapna na przestrzeni 5 do 6 millim. podnosi się wzdłuż wałka otówkowego, piętrząc się świetnemi półkulami.

Trudno dokładnie oznaczyć temperaturę jaką posiadają druty pozostawione w powyższej przywiedzionych okolicznościach, gdyż ta zależy od siły strumienia, długości, średnicy, przewodnictwa drutu a nakoniec i od wielkości zanurzenia.

Srebro zetknięte z cieczami w powyższych okolicznościach może się topić, wtedy gdy cynk w parach się ulatnia; te dwa doświadczenia uważane za granicę temperatur towarzyszących rozgrzewaniu, pozwalają zawrzeć temperatury między 360° i 1000° C. czyli średnią cenią na 500° Cel. Temperatura bieguna dodatniego zdaje się zawsze cokolwiek być niższą od temperatury na biegunie ujemnym.

Rozpalenia i kolorowanie drutów objawia się i wtedy, gdy używamy strumieni nie ciągłych, lecz przerywanych; przytém jednak należy uważać, aby przerywanie strumieni nie było zbyt szybkie.

Mass takie podaje myśli o naturze działania strumieni elektrycznych: w chwili zamykania stosu, cały system łączników mocno zostaje wstrząśnięty i jak wiadomo z nadzwyczajną szybkością; po tém pierwszym wstrząśnięciu, wszystkie części składające stos galwaniczny, przyjmują stan równowagi statystycznej, zachodzącej między siłami działającymi a oporami. Przy otwarciu stosu następuje wstrząśnięcie, ale w przeciwnym zupełnie kierunku. Być może, że skutkiem tych tak często ponawianych wstrząśnięć, druty używane do stosów stają się kruchemi; tej także przyczynie możnaby przypisać łamanie się drutów w telegrafach galwanicznych, w których z wielką szybkością następują częste wstrząśnienia w przeciwnych zupełnie kierunkach. Podobnież ta przyczyna posłużyć może do wyjaśnienia dźwięku jaki wydaje walec z miękkiego żelaza, otoczony spiralną, po której płyną strumienie w przeciwnych kierunkach.

Jeżeli po pewnym czasie przerywamy strumień galwaniczny, wstrząśnięcie mocne jakie ztąd powstaje, może niekiedy zwalczyć przeszkody które zrazu strumień nie był w stanie pokonać.

Mass w ten sposób chce objaśnić działanie kondensatorów galwanicznych.

Porównyując następnie przerywane działania strumieni do gwałtownych uderzeń, Mass chce wytłumaczyć przenoszenie bulek gazu z jednego bieguna stosu na drugi wskroś płynów, usiłując objaśnić rozkład cieczy i stałe wydobywanie gazów z rozkładu tychże cieczy przy pewnych biegunach. Następnie zjawisko rozpalania drutów w stosie uważa jako należące do jednej kategorii z iskrami i rozgrzewaniem, sprawianemi przez szybko po sobie następujące wstrząśnienia butelki Lejdejskiej. To bowiem ostatnie zjawisko, jak to Riess dowiódł, jest skutkiem często i gwałtownie przywracanej równowagi płynów elektrycznych, między dwiema powierzchniami przewodników. (L'Institut nr. 729).

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

Z B O Ź E.

Londyn 1 czerwca. Dowozy zboża od brzegów bardzo szczerpłe były, ale za to dowozy z zagranicy były znów obfitsze. Na dzisiejszy targ tutejszy mało kupców przybyło, a ceny prawie wszystkich artykułów nominalnie, tylko takie same jak w poniedziałek. Dowieziono z zagranicy pszenicy 8920 kwarterów, jęczmienia 7,540, owsa 3,300 kwarterów.

O cenach targowych praktykowanych po miastach w guberni Warszawskiej.

Wymienienie miasta	Pszenica		Żyto		Jęczmień		Owies		Groch		Kartofle	
	rub.	k.	rub.	k.	rub.	k.	rub.	k.	rub.	k.	rub.	k.
Częstochowa 25 maja	3	30	2	85	2	55	1	35	3	60	1	50
Gombin 26 maja	3	30	2	70	2	40	1	80	3	—	1	50
Koło od 2 do 23 maja	3	21	2	46	2	25	1	53	3	16	1	20
Kalisz 23 i 26 maja	3	10 1/2	2	85	2	20 1/2	1	70	3	46	1	12 1/2
Łęczycza 26 maja	3	30	2	70	2	10	1	80	2	40	1	80
Piotrków 28 maja	4	5	2	85	2	40	1	35	3	60	1	57 1/2
Wieluń 23 maja	3	75	3	—	2	70	1	35	3	90	1	35
Włocław 29 maja	3	30	2	55	2	25	1	65	2	40	1	20

W E L N A.

Wrocław 5 czerwca. Interesa wczoraj i dzisiaj bardzo szły powoli i opieszale; kupowało tylko kilku komissantów z angielskich i hamburskich domów, ale i ci bardzo przezornie przystępują do interesów. Do dziś wieczora w ogólności sprzedano może 1,500 do 2000 cent., a to wszystko po cenach zmniejszonych o 25 do 30 tal. na centnarze, które to zmniejszenie za normę prawie uważać trzeba. Dowozy wełny pomnażają się, i tego roku będziemy mieli pewno całą ilość wełny, jaką zwykle co rok na jarmark tutejszy przystawiają. Na wysoko cienkie i poprawne wełny żadnego prawie nie ma pokupu, a jeżeli na te gatunki jacy kupcy jeszcze nie przyjadą, to zniżenie ceny tych gatunków jeszcze znaczniejsem będzie.

Głogów 3 czerwca. Jarmark tutejszy dziś uważać już można za ukończony. Wypadek jego, co się tyczy ogólnego obrotu i zważając, że się w mieście naszym pierwszy raz odbywał, dość pomyślnym się okazuje. Głównie zawdzięczyć to winniśmy władzom miejscowym, które przez stosowne urządzenie placu jarmarcznego i bezpłatne ważenie znacznie przyłożyły się do odbytu. W ogólności wystawiono tu na sprzedaż około 2,500 centnarów, najwięcej wełny średniej jednostrzyżowej, z których teraz już 700 centnarów sprzedano: Panom sprzedającym szczególnie za to dziękować musimy, że wymagania swoje tak ograniczali żeby szczerpłej liczby przybyłych tu kupców nie odstręczać, dla tego i ci ostatni niedługo się wachali w targu. Z zagranicznych kupców kilku tylko było z Hamburga, ale najwięcej zakupów robili krajowi fabrykańci, co właśnie korzystniejszem jest dla tutejszych jarmarków, bo na przyszłość przedstawia dobre widoki, że interesa trwale i dobrze iść mogą. Ceny ułożyły się od 15 do 25 talarów na centnarze niżej cen zeszłorocznych. W przecięciu jednakże wypadły cokolwiek wyżej jak w Lignicy i Swidnicy.

Raciborz 2 czerwca. Wczorajszy jarmark na wełnę w Raciborzu skończył się bardzo prędko, albowiem kupców prawie nie

nie było i tylko sto centnarów w drugie przeszło ręce, reszta zaś, około ośmset centnarów wyprawiono na sprzedaż do Wrocławia.

Wrocław 7 czerwca. Nie zhywa tu ani na kupcach ani na wełnie; dowozy są bardzo znaczne, i jakkolwiek ceny się ułożą w każdym razie znaczny ruch i obrot miejsce mieć będzie. Mała ilość do tej pory już sprzedana, takiej samej redukcji cen uległa jak wełna po innych odbytych dotąd prowincjonalnych jarmarkach. Zresztą nie możemy się wstrzymać od oddania zasłużonej pochwały panom producentom za nader staranne i piękne wymycie i uprawienie prawie wszystkiej wełny, którąśmy do tej pory widzieli, a oddawnego już czasu na jarmark tutejszy nie przystawiono wełny z tyłu wzorowych owczarni co tego roku.

KURS GIEŁDY BERLINSKIEJ.

Dnia 6 czerwca 1848 roku.		żądają	placą
P A P I E R Y.			
Rosyjskie Inskrypcje w Certyf. Hamb. 4%		71	—
Rosyjsko-Angielska Pożyczka 5%		93	—
Polskie Obligacje Skarbu 4%		58	—
" Listy Zastawne		—	85 1/2
" Listy Zastawne nowe		85 1/2	—
" Obligacje Udziałowe		84	—
" Obligacje 500 złotych		60	—
Certyfikaty B. P. na Oblig. cząst. lit. A. 300 zł. 5%		68	—
lit. B. 200 "		10	11
procentowe "		—	—

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

Dnia 9 czerwca 1848 roku.		ŻĄDAJĄ	DAJĄ.
		R. sr. kop.	R. sr. kop.
1. WEXLE.			
Berlin 100 talarów z krót. ter.	2 M.	—	99 —
Gdańsk 100 talarów	2 M.	—	—
Hamburg 300 b. m. k.	2 M.	150 60	150 —
Londyn funt sterlin.	3 M.	7 20	7 12 1/2
Lipsk 100 talarów	2 M.	—	—
Moskwa 100 rub. sr.	1 M.	100	—
Petersburg ditto.	1 M.	100	—
Paryż 300 franków	2 M.	—	—
Wiedeń 150 zlr.	2 M.	96 30	96 — 30
Wrocław 100 talarów	2 M.	—	—
2. MONETY.			
Rosyjskie Imperjały		—	—
Holender. dukaty nowe		—	—
ditto stare ważne		—	—
Frydrichsdory Pruskie		—	—
Rosyjskie assygnaty		—	—
Austrjackie bilety bankowe za 150 zlr.		—	—
3. P A P I E R Y.			
Oblig. Skarbowe za 100 rs.		—	—
" " " 4% rs.		—	59 — 50
Listy zastawne nowe białe daw. bez kup. (*)	14	27 1/2	—
" " " nowe za 100		—	—
Obligacje udziałowe na 300 złp.		—	—
Obligacje cząstkowe na 500 złp.		—	—
Certyfikaty Banku lit. B na 200 złp.		—	—
Serje wylosow. lit. na — złp.		—	—
Dowody Kom. Centr. Likw. złp. 100		—	—

Wartość kuponu kop. 27 1/2